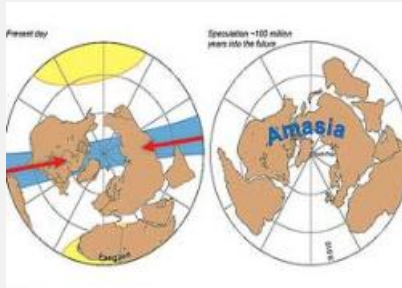

ابرقاره آماسیا تشکیل می‌شود

گروهی از زمین شناسان آمریکایی با ارائه مدل جدیدی نشان دادند که ظرف 50 تا 200 میلیون سال آینده سه قاره آسیا، آمریکا و اروپا در هم ادغام خواهند شد و ابرقاره ای به نام "آماسیا" را به وجود خواهند آورد.

جام جم آنلاین: گروهی از زمین شناسان آمریکایی با ارائه مدل جدیدی نشان دادند که ظرف 50 تا 200 میلیون سال آینده سه قاره آسیا، آمریکا و اروپا در هم ادغام خواهند شد و ابرقاره ای به نام "آماسیا" را به وجود خواهند آورد. این نظریه که بیان می‌دارد قاره های فعلی ثمره از هم گسیختگی یک ابرقاره قدیمی به نام "پانگئا" هستند یک قرن قبل توسط "آلفرد وگنر" ارائه شد.

آلفرد وگنر (1880-1930) زمین شناس، هواشناس و مکتشف آلمانی در 6 ژانویه 1912 فرمول نظریه اشتقاق قاره ها را مطرح کرد که از آن، تئوری تکتونیک صفحه ای مشتق می‌شود.

کشف "وگنر" در سال 1912 برپایه مشاهداتی به دست آمد که درباره لبه های قاره های آمریکای جنوبی و آفریقا انجام شد و از تحقیقاتی که روی فسیلها و سنگها جمع آوری شده بود حمایت کرد.

اما این نظریه تا نیمه دهه 60 نتوانست به تئوری غالب در زمین شناسی تبدیل شود تا اینکه در 1967 مورگان، مک کنزی و پارکر، نظریه تکتونیک صفحه ای را پردازش کردند.

این نظریه بازنویسی فرضیه ای بود که دو سال قبل از آن توسط "توزو ویلسون" ارائه شده بود. برپایه فرضیه، لیتوسفر که به پلاکها تقسیم می‌شود شناور است و روی قسمت نیمه گداخته جبه حرکت می‌کند.

این فرضیه بیان می‌کند که هفت صفحه بزرگ، 12 صفحه کوچک و دهها میکروصفحه در لیتوسفر وجود دارند. این صفحات می‌توانند هم از نوع قاره ای و هم از نوع اقیانوسی باشند.

حرکت آنها منجر به زمین لرزه، تشکیل رشته کوههای آتشفشانی (آند)، باز و بسته شدن اقیانوسها و ساخت رشته کوههایی چون آلپ و هیمالایا می‌شود.

این حرکات را گرمای ناشی از داخل زمین هدایت می‌کند که به شکل حبابهای سنگی مایع از درون سیاره بالا می‌آید. اما علاوه بر بازسازیهای گذشته، دانشمندان در خصوص اینکه در میلیونها سال آینده قاره ها به چه شکلی در خواهند آمد نیز تحقیقاتی را انجام داده اند و در این راه، فرضیه های مختلفی را ارائه کرده اند.

این فرضیه ها تشکیل یک ابرقاره جدید را پیش بینی می‌کنند و حتی این قاره یکپارچه را با عنوان "آماسیا" نامگذاری کرده اند.

درحقیقت، در تمام مدلهایی که تاکنون توسعه یافته اند پیش بینی می‌شود که این ابرقاره نتیجه همجوشی و گداخت آمریکا با آسیا و در ادامه با آفریقا، استرالیا و حتی شاید جنوبگان خواهد بود.

تاکنون دو فرضیه بیشترین اعتبار را کسب کرده اند که برپایه فرضیه اول با عنوان "مدل درون- برگشت گرای"، آماسیا در جایی که در گذشته "پانگئا" وجود داشته است شکل می‌گیرد و اقیانوس اطلس مسدود می‌شود.

در مدل دوم که با عنوان "مدل برون- برگشت گرای" شناخته می‌شود اقیانوس آرام مسدود می‌شود و ابرقاره در جهت مخالف ابرقاره قدیمی شکل می‌گیرد.

اکنون به نظر می‌رسد که زمین شناسان دانشگاه ییل فرضیه سومی را هم ارائه کرده اند. این دانشمندان در پژوهشی که نتایج آن در مجله "نیچر" منتشر شده است مدل سومی با عنوان "مستقیم- برگشت گرای" را نشان دادند.

برپایه این مدل جدید، آمریکا در ائتلاف با موقعیتی به نام "کمر بند آتش" که در مرز میان شمال اقیانوس آرام و قاره ها قرار دارد باقی خواهد ماند و در اثر حرکت صفحات تکتونیک به سمت شمال، دریای کارائیب و سپس اقیانوس منجمد شمالی مسدود می‌شود.

این محققان به منظور آزمایش این سه مدل، جغرافیای تاریخی توسعه قاره ها از پانگئا به بعد را بازسازی کردند و توانستند مراکز توده ابرقاره ها و فاصله زاویه ای برپایه اطلاعات دیرینه مغناطیس را اندازه گیری کنند.

نتایج این بررسیها حاکی از آن است که این مدل سوم می تواند از سد مشکلاتی که دو مدل قبلی در مواجهه با بازسازی تاریخ ابرقاره های قدیمی دارند عبور کند و نشان دهد که بین 50 تا 200 میلیون سال آینده دریای کارائیب ناپدید شده و آمریکا با آسیا و اروپا ادغام می شود و در اطراف قطب شمال ابرقاره آماسیا شکل می گیرد. (مهر)